

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2010,
liiallisen alijäämän olemassaolosta Italiassa
 (2010/286/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 126 artiklan 6 kohdan yhdessä 126 artiklan 13 kohdan ja 136 artiklan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Italian esittämät huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on vältettävä liiallisia julkisen talouden alijäämiä.
- (2) Vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä ja saavuttamaan uusien työpaikkojen syntyä edistävää vahvaa ja kestävä kasvua.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan mukainen liiallisia alijäämiä koskeva menettely, sellaisena kuin sitä on selkeytetty liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1467/97⁽¹⁾, joka on osa vakaus- ja kasvusopimusta, edellyttää päätöstä liiallisen alijäämän olemassaolosta. Asetus (EY) N:o 1467/97 sisältää myös säännökset Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 104 artiklan, josta on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artikla, täytäntöönpanosta. Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa vahvistetaan lisämääräykset liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanosta. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2009⁽²⁾ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät mainitun pöytäkirjan määräysten soveltamiseksi.
- (4) Kun vakaus- ja kasvusopimusta vuonna 2005 uudistettiin, pyrittiin lisäämään sopimuksen vaikuttavuutta ja vahvistamaan sen talousteoreettista perustaa sekä turvaamaan julkisen talouden kestävyys pitkällä aikavälillä. Sillä pyrittiin varmistamaan, että erityisesti talouden tilanne ja talousarvion tilanne otettaisiin täysin huomioon liiallista alijäämää koskevan menettelyn kaikissa vaiheissa. Vakaus- ja kasvusopimuksen tarjoama kehys tukee tällä tavoin

julkisen talouden rahoitusaseman ripeään tervehtyttämiseen tähtäävää hallituksen politiikkaa, jossa otetaan huomioon talouden tilanne.

- (5) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 104 artiklan 5 kohdassa, josta on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 5 kohta, edellytettiin, että komissio antaa lausunnon neuvostolle, jos komissio katsoi, että jäsenvaltiossa oli tai siellä saattoi olla liiallinen alijäämä. Otettuaan huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 104 artiklan 3 kohdan, josta on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 3 kohta, mukaisen kertomuksensa ja talous- ja rahoituskomitean Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 104 artiklan 4 kohdan, josta on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 4 kohta, mukaisesti antaman lausunnon komissio katsoi, että Italiassa oli liiallinen julkisen talouden alijäämä. Komissio antoi tämän vuoksi neuvostolle Italiaa koskevan lausunnon alijäämän olemassaolosta 11 päivänä marraskuuta 2009⁽³⁾.
- (6) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaan neuvoston olisi otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion mahdolliset huomautukset, ennen kuin se kokonaisarvion tehtyään päättää, onko jäsenvaltiossa liiallinen alijäämä. Italiaa koskeva kokonaisarvio johtaa tässä päätöksessä esitettyihin päätelmiin.
- (7) Italian viranomaisten lokakuussa 2009 toimittamien tietojen mukaan maan julkisen talouden alijäämän ennakoidaan olevan 5,3 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2009 ja ylittävän näin reilusti viitearvon, joka on 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Viitearvon ennakoitua ylitymistä voidaan pitää poikkeuksellisenä perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettulla tavalla. Se johtuu erityisesti perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettua talouden jyrkästä laskusuhdanteesta. Komission yksiköiden syksyn 2009 talousennusteen mukaan Italian reaalin BKT supistuu 4,7 prosenttia vuonna 2009, kun se vuonna 2008 supistui yhden prosentin. Lievää elpymistä on odotettavissa vuonna 2010 ja selvemmin vuonna 2011. Ennakoitua viitearvon ylitystä ei voida pitää väliaikaisena, sillä alijäämän ennustetaan kasvavan edelleen vuonna 2010 ja supistuvan vain vähän vuonna 2011, ellei politiikassa tapahdu muutoksia. Kriisin vuoksi on hyväksytty Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaisesti useita perättäisiä elvytyspaketteja, joiden harkinnanvaraiset toimenpiteet (kohdennettu tukemaan pienituloisia väestönosia ja keskeisiä teollisuussektoreita) tuskin vaikuttavat merkittävästi

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Kaikki Italian liiallista alijäämää koskevaan menettelyyn liittyvät asiakirjat ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode = _m2

julkisen talouden rahoitusasemaan, sillä Italian viranomaisten mukaan niiden koko rahoitus järjestetään pääasiassa käytettävissä olevien varojen uudelleenkohdennuksin. Alijäämää koskeva perussopimuksen arviointiperuste ei näin ollen täyty.

- (8) Italian viranomaisten lokakuussa 2009 toimittamien tietojen mukaan julkinen bruttovelka on ollut talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alusta alkaen ja jo sitä ennenkin huomattavasti yli viitearvon, joka on 60 prosenttia suhteessa BKT:hen, ja sen ennakoitaan olevan 115,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2009. Komission yksiköiden syksyn 2009 talousennusteen mukaan velkasuhde kasvaa edelleen 117,8 prosenttiin vuonna 2011. Velkasuhteen ei voida katsoa supistuvan riittävästi ja lähestyvän riittävän nopeasti viitearvoa perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettulla tavalla. Velkaa koskeva perussopimuksen arviointiperuste ei täyty.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 1467/97 2 artiklan 4 kohdan mukaan ”merkitykselliset tekijät” voidaan ottaa huomioon liiallisen alijäämän olemassaolosta tehtävää, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaista neuvoston päätöstä edeltävissä vaiheissa ainoastaan, jos kaksi vaatimusta – se, että alijäämä pysyy

lähellä viitearvoa, ja se, että viitearvon ylitys on väliaikaista – täyttyvät kaikilta osin. Italian tapauksessa nämä kaksi edellytystä eivät täyty. Merkityksellisiä tekijöitä ei sen vuoksi oteta huomioon tätä päätöstä edeltävissä vaiheissa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaisarvion perusteella todetaan, että Italiassa on liiallinen alijäämä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. SALGADO